

Bir kitabın tarihini, TDAS'ın tarihini anlatacağımı yazmışım. Üçte ikisi bitti sayılır. Son üçte birde karşımızdaki teorik görevleri anlatmaya başladım. Bunun ardından kısaca sol içi şiddet, örgüt teorisi, tarihimizde kadınların rolü gibi başlıklar gelecek...

Bu kitap beni yordu. Malzeme az değil çoktu ve tasnif etmekten doğrusu yoruldum.

Ama değer...

Son üçte birdeki kısa bir bölümü aktarıyorum:

“Teorinin geliştirilmesi büyük bir görev olarak karşımızda duruyordu ve bunun iki ana bileşeni vardı: sosyalist ülkeler tarihi ve günümüz dünyasının incelenmesi. Sosyalizmin iktidar tarihinin ya da 20. yüzyıl tarihinin incelenmesinde farklı bir anlayışa sahiptik. Konuya baştan başlamıyordum. Aralarında Bianet'in de bulunduğu çok sayıda sitede bu konuda yazmışım, ek olarak da 1989 Berlin Duvarı kitabıyla Demokratik Almanya Cumhuriyeti özgülünde reel sosyalizmin tarihe karışmasını incelemişim.

Reel sosyalizmin tarihi herkesin ilgisini çekiyor ve konuyla ilgili olarak çok sayıda yazı yazılıyordu ama bunların çoğu bilgi temelinde şekillenmemişti; akıl yürütmeye sonuçlar çıkarılmaya çalışılıyor ve sonuçta neredeyse saçmalamak kaçınılmaz oluyordu.

Çoğu kişi yanlış bir tarih anlayışıyla geçmişe projeksiyon yapıyordu. Tarihte önemli bir olayı değiştirip diğerlerini aynı bırakamazsınız. Önemli olay değiştirilince bu durum diğerlerini de etkiler ve bunun nasıl olabileceğini bilemezsiniz. Sosyalizm tarihi değerlendirilirken sürekli olarak hatalar üzerinde duruluyordu ve bunlar yapılmamış olsaydı ne kadar iyi olurdu! Tarihte doğrular ve yanlışların birlikte varolduğu unutuluyordu. Yanlışları tarihten çıkardığınızda doğruları da –duruma göre değişen oranda- tahrip edersiniz.

Tarih olduğu gibi kabul edilmelidir. Şüphesiz başka türlü de olabilirdi ama bunun nasıl olacağını bilemeyiz. Yanlışları çıkarıp doğruları bırakarak tarih yeniden oluşturulamaz. Çok sayıda marksistin böylesine bir idealizme saplanması çaresizlikten kaynaklanıyordu. Sosyalist ülkelerde burjuvazinin tabandan gelişmediğini, komünist partilerinden çıktığını uzun bir süre kabul edemediler ve bunun nedenlerini araştırmak yerine geçmişi sadece doğrular temelinde yeniden oluşturmaya çalıştılar. Şöyle olsaydı, böyle olurdu anlayışıyla reel sosyalizmin tarihe karışma nedenlerini incelemekten uzak durmaya çalıştılar.

Şunun da unutulmaması gerekir: geçmiş farklı olabilseydi eğer, daha iyi olabileceği gibi daha kötü de olabilirdi. Kendimize daha iyi bir geçmiş aramak –daha doğrusu uydurmak- yerine, farklı bir geleceği nasıl üretebiliriz sorusunda yoğunlaşmak gerekir. Tarih daha iyi bir geçmiş aramak için değil, geçmişi aşmak için gereklidir.”